

Pfv.V.21.664/2007/4.

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr.ifj. Szilágyi János ügyvéd által képviselt **felperesnek a Magyar Szabadalmi Hivatal** (1054 Budapest, Garibaldi u. 2.) **alperes** ellen közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése iránt a Fővárosi Bíróság előtt 2.P.29.593/2004. szám alatt megindított és a Fővárosi Ítéltábla 9.Pf.20.400/2007/5. számú ítéletével jogerősen befejezett perében - amelybe a felperes pernyertessége érdekében beavatkozott a dr. ifj. Szilágyi János ügyvéd által képviselt G. Korlátolt Felelősségű Társaság - a felperes által benyújtott 20. sorszámú felülvizsgálati kérelem folytán indult eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 50.000 (Ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak, az adóhatóság felhívására 2.500.000 (Kettőmillió-ötszázezer) forint le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket.

I n d o k o l á s :

Az alperes a felperes szóvédjegy-oltalom iránti kérelméről 1999. március 22-én hozott határozatot. A felperes 1999. április 1-jén szerződést kötött a beavatkozóval, hogy a védjegy-oltalmat kapott védjegymegjelölés használatát és hasznosítását ingyenesen, határozatlan időre, visszavonásig átengedi a beavatkozónak. Az alperes 2001. október 4-én hozott határozatával a védjegy jogosult felperessel szemben előterjesztett törlési kérelemnek helyt adott, a lajstromszámú védjegyet keletkezésére visszaható hatállyal törölte. A felperes a határozat megváltoztatása iránt kérelmet terjesztett elő a Fővárosi Bíróságon, amely azt elutasította. Az

elutasító végzést a Fővárosi Ítéltábla 2003. október 7-én hozott határozatával helybenhagyta. A felperes és a beavatkozó között 2006. október 16-án megállapodás jött létre, amelyben a felperes elismerte a védjegy használó beavatkozónak az 1999. április 1-jén kötött szerződésben biztosított védjegy használati jogából fakadó kárát. Ezen túlmenően elismerte, hogy a reklámberendezés gyártása és szerelése címén a védjegy használót 2.211.870 forint kár érte. Ezt az összeget 2006. október 18-án a beavatkozónak átutalta.

A felperes a Ptk. 349. §-ának /1/ bekezdése és a Ptk. 339. §-ának /1/ bekezdése alapján kérte az alperes kötelezését. Előadta, hogy ha az alperes az 1998. november 9-én előterjesztett kérelme alapján megfelelően lefolytatja az eljárást, a kérelmet el kellett volna utasítania és ez esetben más megjelöléssel kezdte volna el a magyar piacon a működését. Az A. R. megjelölést a törlési eljárás eredményeként nem használhatja, a megjelölést és annak minden használati módját meg kellett szüntetnie. A keresetet a perben 79.176.000 forintra és ennek kamataira felemelte.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. Kifejtette, a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (a továbbiakban: Tv.) 47. §-ának /1/ bekezdése alapján az alperest az 1998. november 9-én indult eljárásban nem terhelte a lajstromba vételi kötelezettség és nem volt ilyen kötelezettsége az 1993. évi és az 1996. évi módosítási kérelem alapján sem. Az alperes a kérelem elbírálásakor a rendelkezésére álló adatokra tekintettel, a reá vonatkozó jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően, úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható. Ha az alperes jogellenes és felróható magatartása bizonyított lenne, a kártérítési felelősségének a Ptk. 339. § /1/ bekezdése szerinti együttes feltételeit akkor sem lehetne megállapítani, mert a felperes nem tudta bizonyítani, hogy az alperes magatartásával okozati összefüggésben őt kár érte. Az 1999. március 22-én hozott kérelmének helytadó határozatot követően, 1999. április 1-jén használati szerződést kötött a beavatkozóval, ebből következően az „A” védjegy használatával összefüggésben esetlegesen csak a beavatkozót érhetne valamilyen gazdasági hátrány. A felperesnek a 2006. október 16-ai elismerő nyilatkozata és ennek alapján október 18-án történt átutalás sem bizonyítja kétséget kizáróan, hogy a 2.211.875 forint összegű kiadás az alperes jogellenes és felróható magatartásával okozati összefüggésben merült fel.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes fellebbezett.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Indokolása szerint a Ptk. 339. §-ának /1/ bekezdése értelmében a

kártérítési felelősség szükségképpen eleme a kár bekövetkezése. A Pp. 164. §-a /1/ bekezdése alapján a jogellenes magatartás, a kár és e kettő közötti okozati összefüggés, a kártérítési felelősség jogalapjához tartozó tények bizonyítása a felperes kötelezettsége. A felperes a keresetét a 2006. szeptember 26-ai tárgyaláson módosította. Kárként az általa felkért szakértő véleményében kidolgozott értékvesztés és elmaradt jövedelem megtérítését igényelte, kijelentve azt is, hogy mindösszesen ez a kereseti kérelme. A módosított keresetben kárként a védjegyhasználattal keletkezett goodwill elvesztett értékét, az M 0-s és az M 1-es autópályák melletti éttermek üzemeltetéséből eredő jövedelemvesztést jelölte meg. A védjegyet nem a felperes használta és az éttermeket sem a felperes működtette. Ebből következik, hogy a védjegyhasználat hiánya a felperes vagyonában nem eredményezhette a keresetben megjelölt károkat. A keresetben előadott ténybeli alapon a felperesnek nincs a Ptk. 355. § /4/ bekezdése szerinti vagyonban beállott értékcsökkenésként, illetve elmaradt vagyoni előnyként jelentkező kára. Az alperes kártérítési felelősségének a megállapításához szükséges tényállási elemek közül a kár bekövetkezése hiányzik, a bíróságnak ezért a keresetet a további feltételek vizsgálata nélkül el kellett utasítania.

A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet. Elsődlegesen azt kérte, hogy a Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálni kért ítéletet hatályon kívül és az elsőfokú bíróságot utasítsa új eljárásra és új határozat hozatalára. Másodlagos kérelmében a másodfokú bíróságot kérte új eljárásra és új határozat hozatalára utasítani. Álláspontja szerint a jogerős ítélet jogszabálysértő, a Pp. 206. §-ának /1/ bekezdésébe ütközik, iratellenes és megalapozatlan megállapításokat és következtetéseket tartalmaz. Az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte a Tv. rendelkezéseit. Az alperes a korábbi jogokra vonatkozó kutatása kapcsán követett el mulasztást. A kérelem elbírálásakor felróható magatartást tanúsított. Iratellenes a másodfokú bíróságnak az a megállapítása, hogy az eljárás során 2006. szeptember 26-át követően a kárösszeggel kapcsolatosan további nyilatkozatot nem tett, nem igazolta a kár kifizetését. Megalapozatlan az a megállapítása, hogy a védjegyhasználat hiánya a vagyonában nem eredményezett károkat, azaz nincs a Ptk. 355. § /4/ bekezdése szerinti, a vagyonában beállott értékcsökkenése, illetőleg elmaradt vagyoni előnyként jelentkező kára. A 2006. október 24-én tartott tárgyaláson okirattal igazolta, hogy a beavatkozó és közte 2006. szeptember 26-án létrejött megállapodásban a kártérítés jogalapját elismerte és 2006. október 18-án megfizetett a beavatkozó részére 2.211.875 forint összegű olyan vagyoni kárt, amely részét képezte a szakértői véleményben kimunkált összegnek.

Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A Pp. 270. § /2/ bekezdése értelmében a jogerős ítélet felülvizsgálata jogszabálysértés esetén kérhető. A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati eljárás eredményeként megállapította, hogy a felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

A felperes a keresetlevélben 62.594.200 forint és ennek késedelmi kamata megfizetésére kérte az alperes kötelezését. A keresetet a 2006. szeptember 26-án tartott tárgyaláson 79.176.000 forintra és ennek kamataira felemelte. A felkért szakértő által készített vélemény alapján úgy nyilatkozott, hogy a társaság goodwill-jének értékét 17.176.000 forintban, a jövedelemveszteség értékét az M 0-s tekintetében 44.000.000 forintban, az M 1-es vonatkozásában 18.000.000 forintban határozza meg. A felülvizsgálati kérelemmel támadott ítéletet hozó bíróság a Pp. 3. §-ának /2/ bekezdésében foglalt jogszabályi rendelkezésekre tekintettel helytállóan állapította meg, hogy a felperes a perben érvényesíteni kívánt kártérítés összegét ekkor határozta meg és az ezt követően tartott tárgyalásokon szóban és írásbeli beadványaiban sem emelte fel további összeggel. A felülvizsgálati kérelmében maga is úgy nyilatkozik, hogy a beavatkozó részére 2006. október 18-án olyan vagyoni kár címén fizetett meg 2.211.875 forintot, amely a szakértői véleményben kimunkált összeg részét képezte. Nem minősíthető a Pp. 206. § /1/ bekezdésébe ütköző, iratellenes megállapításnak az sem, hogy a felperes a kárát az általa felkért szakértői véleményre tekintettel határozta meg. A vélemény az M 0-s út mellett lévő étterem adózott eredményéből a goodwill összegét a pénzáramlás jelen értéke és a halmozott eredmény közötti különbözet 30 %-ában, 17.176.000 forintban, a márkanév elvesztésével kapcsolatos jövedelemveszteség értékét 2004. év vonatkozásában az M 0-s autópálya tekintetében 44.000.000 forintban, az M 1-es autópálya vonatkozásában 18.000.000 forintban határozta meg. A felperes jogi képviselője a 2006. szeptember 26-ai tárgyaláson kiemelte, hogy a véleményben meghatározott, azzal egyező összegű kárt kíván érvényesíteni.

Az eljáró bíróságok helytállóan fejtették ki, hogy a kártérítési felelősségnek a Ptk. 339. § /1/ bekezdése értelmében együttes feltételei vannak. Ezen belül elsődleges annak a bizonyítása - amely a Pp. 164. § /1/ bekezdése értelmében a károsult kötelessége -, hogy vagyoni és nem vagyoni kára keletkezett. Károsodás hiányában a kártérítési felelősség nem állhat fenn és ezért szükségtelen a kártérítési felelősség további tényállási elemeinek vizsgálata és bizonyítása. A Ptk. 355. § /4/ bekezdése értelmében kártérítésként a károkozó körülmény folytán a károsult vagyonában beállott értékcsökkenést és az elmaradt vagyoni előnyt, továbbá azt a kárpótlást vagy költséget kell megtéríteni, amely a károsultat

ért vagyoni és nem vagyoni hátrány csökkentéséhez vagy kiküszöböléséhez szükséges (Legf.Bír.Pf.V.24.697/2002.sz.-BH.2004.464.).

Az eljárás bíróságok nem sértették meg a Pp. 206. §-a /1/ bekezdésének a rendelkezését, amikor a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékok egybevetése alapján azt állapították meg, a felperes nem tudta bizonyítani, hogy az általa megjelölt kár olyan kárnak minősül, ami az ő vagyonában eredményezett értékcsökkenést vagy elmaradt vagyoni előnyként nála jelentkezett.

A kifejtettekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálni kért ítéletet a Pp. 275. §-ának /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperes a Pp. 270. § /1/ bekezdése értelmében alkalmazandó Pp. 78. §-ának /1/ bekezdése alapján köteles megfizetni az alperes felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltségét.

A felperes a tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt - az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § /1/ bekezdése szerinti mértékű - felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának /2/ bekezdése alapján köteles az állam részére megtéríteni.

Budapest, 2007. november 15.

Dr. Uttó György s.k. a tanács elnöke, dr. Bella Mária s.k. bíró,
dr. Erményi Lajos s. k. bíró

Nné

A kiadmány hitelével:

tisztviselő